

Органічне виробництво потребує СПЕЦІАЛІЗОВАНИХ КРОСІВ ПТИЦІ

В Університеті Перуджі (Італія), враховуючи двадцятирічні наукові дослідження, вказують на погану пристосованість курей сучасних кросів до системи органічного виробництва. Попит на м'ясо птиці, яке дешевше яловичини, стимулює виробництво цього продукту в усьому світі. Велика частина виробництва м'яса птиці здійснюється за допомогою систем інтенсивного виробництва, а екстенсивні системи вирощування (ERS) птиці (органічні, на вільному вигулі та з низьким споживанням ресурсів) становлять тільки невелику частину – у ЄС близько 5%. Однак зростає зацікавленість до таких систем вирощування для підтримки іміджу продукту та екологічної стійкості з щорічною тенденцією близько +10%.

Метою дослідників Департаменту сільського господарства, продовольства та екологічних наук Університету Перуджі є визначення кращих генотипів домашньої птиці для ERS, які важливі не тільки для харчової промисловості, а й для користі здоров'я людини-споживача. Системи ERS менш стандартизовані, порівняно з інтенсивними, і не однакові у всіх країнах. Є навіть основні відмінності між країнами в Європейському Союзі через клімат, умови праці та витрати на корм, наявність альтернативних генотипів, земельних ресурсів та готовність споживачів платити за преміальну продукцію.

Що стосується органічних систем, то кури повинні мати доступ до великої кількості свіжого повітря, денного світла та відкритого простору, вести максимально природний спосіб життя. З приводу кормів для органічної птиці, в ЄС вимоги дуже суворі. Мінімум 20% корму має вироблятися локально або в регіоні. Зерно не повинно містити ГМО та існує ряд обмежень щодо пестицидів та добрив, які використовують при вирощуванні кормів.

Двадцять років тому вчені з Університету Перуджі прийшли до висновку: "Марно давати великий простір курям, які не можуть використовувати його,

але у той же час марно використовувати курей, здатних мати високу продуктивність без наявності пасовищ і вигулів". Фактично у деяких країнах поширена практика вирощування бройлерів за системою ERS, однак це не ті генотипи домашньої птиці, що потрібні в органічному виробництві. Необхідний такий тип курей, який краще підходить для утримання за умов навколишнього середовища. Відповідно треба враховувати інші особливості, такі як активність, дослідницьке відношення, імунна відповідь, термотолерантність і соціальна взаємодія.

Під час експерименту вчених півники кросу "Росс-308" були віднесені до двох різних систем вирощування: звичайне (у приміщенні з 0,12 м²/гол.) і органічне (розміщення у пташнику 0,12 м²/гол. з вільним вигулом з розрахунку 4 м²/гол.). Результати хоч і засвідчили гарну якість м'яса за органічного вирощування, але високий рівень окиснення ліпідів і поява поведінкових особливостей (більш висока частота лежання, менша кінетична активність) та дефекти тушки викликали сумніви про реальну можливість використання комерційних гібридів в органічному вирощуванні.

Багато досліджень уже проводиться для вивчення аспектів, пов'язаних з ідентифікацією генів, відповідальних за характеристики адаптивності і їх експресію, на основі поглибленого вивчення взаємозв'язку між кінетичною активністю, пасовищною поведінкою, антиоксидантною здатністю (кров і м'ясо), поживністю кінцевого продукту.

Також відомо, що місцеві породи домашньої птиці в усьому світі знахо-

дяться під загрозою зникнення через заміну продуктивними конкурентами. Однак деякі з цих місцевих порід можуть мати ознаки та гени, необхідні для адаптації до ERS (тобто стійкість до теплового стресу, високу імунну відповідь, кінетичну активність та деякі м'ясні характеристики). З цієї причини необхідно зберегти та збільшити присутність місцевих порід домашньої птиці. Наприклад, недавно в Італії була розроблена Генеалогічна книга домашньої птиці, в яку увійшли 22 породи курей, а також породи індиків, качок, гусей та голубів. Були досліджені п'ять італійських місцевих порід курей (анкона, ліворно, моденеze, романьолі і вальдарнеze б'янка) на основі інформації про мітохондріальні ДНК. Більш того, ступінь генетичної різноманітності, структури популяції та генетичних відносин між даними популяціями оцінювали за допомогою 27 мікросателітних маркерів. Також геномну мінливість місцевих італійських порід курей вивчали з використанням однонуклеотидних поліморфізмів (SNP), щоб зрозуміти їхню генетичну різноманітність і популяційну структуру. Це потрібно було для розуміння, що ці породи зберегли автентичні генетичні зразки та підходять для подальшої селекції.

Інформація підготовлена за матеріалами статті авторів-дослідників з Департаменту сільського господарства, продовольства та екологічних наук Університету Перуджі (Алессандро Даль Боско, Симона Маттиоли, Еліс картону Манчінеллі, Еліза Котоццо, Чезаре Кастелліні), опублікованої в журналі "Animals 2021" на порталі MDPI.

За матеріалами: ptichki.net